

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 894/2019

17.09.2019. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Соње Павловић, Мирољуба Томића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела противправно ослобођење од војне службе из члана 398. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милутина Костића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Крушевцу К 25/18 од 14.06.2019. године и Кв 110/19 од 21.06.2019. године, у седници већа одржаној дана 17.09.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милутина Костића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Крушевцу К 25/18 од 14.06.2019. године и Кв 110/19 од 21.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 75/19 од 26.02.2019. године, правноснажно је окончан кривични поступак против окривљеног АА, тако што је исти ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело противправно ослобађање од војне службе из члана 398. КЗ.

Решењем Вишег суда у Крушевцу К 25/18 од 14.06.2019. године, одлучено је да се из буџетских средстава суда има исплатити АА износ од 447.000,00 динара на име трошкова кривичног поступка пред судом у предмету К 25/18, све у року од 60 дана од дана правноснажности решења.

Решењем Вишег суда у Крушевцу Кв 110/19 од 21.06.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Милутина Костића изјављена против решења Вишег суда у Крушевцу К 25/18 од 14.06.2019. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Милутин Костић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 441. став 4. у вези члана 261.

став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд поднети захтев као основан усвоји, побијана решења преиначи тако што ће утврдити обавезу накнаде трошкова кривичног поступка на терет буџетских средстава суда у износу наведеном у предлогу са увећавањем трошкова састава овог захтева за заштиту законитости по АТ у износу од 45.000,00 динара (укупно 626.500,00 динара), а што се има исплати окривљеном АА у року од осам дана од дана правноснажности решења под претњом извршења, односно да побијана решења укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је сходно члану 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу кога није обавестио о седници већа као ни браниоца окривљеног налазећи да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, па је одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Милутин Костић, у захтеву за заштиту законитости истиче да су нижестепени судови у побијаним решењима утврдили да је он као бранилац окривљеног дана 24.10.2017. године присуствовао саслушању сведока ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ, због чега му припада награда за све радње предузете у току одређеног дана као за једно рочиште, што је, погрешно и у супротности са одредбом тарифног броја 2 став 1. Адвокатске тарифе, којом је прописано да се под процесном радњом подразумева свака радња полиције, тужиоца или суда о чијем предузимању је сачињен посебан записник. С тим у вези бранилац у захтеву указује да је нижестепени суд тиме што није усвојио захтев за накнаду трошкова за саслушање пет сведока, дана 24.10.2017. године и то ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ, већ само за присуство саслушању једног од сведока повредио закон из члана 441. став 4. у вези члана 261. став 1. ЗКП.

Наиме, по оцени овога суда, погрешан је став браниоца окривљеног у погледу дефинисања процесних радњи и присуства браниоца окривљеног у кривичном поступку, па бранилац погрешно тумачи одредбу тар.бр.2, у ставу 1. и 4. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

Јединственост и унутрашња повезаност једне процесне радње са становишта присуства адвоката, у својству браниоца више окривљених огледа се у континуитету – непрекинутом низу предузимања одређених процесних активности, у току једног дана, што би у конкретном случају значило присуство испитивању више сведока, без обзира да ли су те процесне радње констатоване у једном или више записника.

Са становишта правилне примене одредаба ЗКП, и посебно тарифног броја 2, ст.1. и 4. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, саслушање сведока предузето у току једног радног дана у континуитету представља једну процесну радњу, независно од броја саслушаних лица или од броја сачињених и посебно потписаних записника у којима су забележени њихови искази.

Сачињавањем засебних или збирних – јединствених записника питање је техничке а не суштинске природе.

Стога Врховни касациони суд налази да присуство браниоца саслушању сведока током истог радног дана у континуитету представља једну јединствену процесну радњу без обзира да ли је о саслушању сваког сведока сачињен појединачни записник или су искази сведока унети у збирни јединствени записник.

Следствено изнетом, по оцени Врховног касационог суда неосновано се захтевом браниоца окривљеног указује да је побијаним правноснажним решењима на штету окривљеног повређен закон из члана 441. став 4. у вези члана 261. став 1. ЗКП, због чега је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости из наведених разлога обио као неоснован.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник

Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

**Председник већа
судија**

Зоран Таталовић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић